

עת"א 39592/04/23 - שי שמיר נגד שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר -
זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 39592-04-23 שמיר(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט דרור ארד-איילון

עוטרים

שי שמיר (אסיר)

נגד

משיבים

1. שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

העותר בעצמו

מטעם המשיב עו"ד רותם צ'-עקבא

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

פסק דין

1. עניינה של העתירה בטענה, שהוותר, הנושא בשני מאסרים נפרדים, "מצא כשל בחישוב ימי מאסרו/בניכוי קיצור שחרورو המנהלי עקב הגדרתו כאסיר אלמ"ב", בכך שהשחרור המנהלי חושב בהתאם לאסיר אלמ"ב, אף שמאסרו השני הממושך יותר, הוטל שלא בגין עבירות אלמ"ב.

בדיוון שהתקיים ביום 28.6.23 הוסיף, שבקביעת יתרת מאסרו לא נלקחה בחשבון הוראת סעיף 45 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, באשר בדרך נשיאת מאסרים נפרדים, וכן שב"טופס שהיית אסיר", שהופק ביום 21.3.23, נרשם שמועד תום ריצוי מאסרו הוא ביום 14.10.23, ומועד שחרورو המנהלי המלא הוא ביום 2.9.23.

2. המשיב טען, שלא נפלה כל שגגה בחישוב תקופת מאסרו של העותר, אשר אינו זכאי לשחרור מנהלי ומועד שחרورو המלא הוא ביום 14.10.23, ושלפי נתוני מועד שחרورو המנהלי הוא 9.9.23.

3. נגד העותר התנהל תיק פלילי בגין עבירות איומים על בת זוגו לשעבר בבית משפט השלום בעכו (ת"פ (שלום בעכו) 2666-07-18).

ביום 26.11.21 נעצר העותר בחשד לעבירות רכוש (התפרצויות וניסיון שוד) ובמהמשך נעצר עד ההליכים במשפטו (ת"פ (חיפה) 19603-12-21).

ביום 4.7.22, נוצר דיןו בתיק אלימות במשפחה ל-13 חודשים מאסר בפועל (עוונשים נלוויים), והוא החל לשאת בעונשו ביום (ת"פ (שלום בעכו) 18-07-2666). בעת גזר הדין הוא עצר בתיק הרכוש, ומיום גזר הדין נותר עוצר בהיותו שופט.

ביום 31.1.23 נוצר דיןו של העותר בתיק הרכוש ל-19 חודשים מאסר בפועל (עוונשים נלוויים). בגור דין נקבע, שמעונשו נוכו ימי המעצר עד למאסרו בתיק האלם"ב, קרי מיום 26.11.21 עד 4.7.22, שהם 221 ימים (כולל יום ההתחלה ויום הסיום). כן הורה בית המשפט לנכונות 100 ימים מסך הימים, שבהם היה העותר עוצר בהיותו שופט. כך, מלאה תקופת המאסר בתיק זה تستיים ביום 14.10.23.

בית המשפט לא כלל בגור דין הוראה בנוגע ליחס בין נשיאת עונש המאסר שהטיל לעונש המאסר, שהוותר היה במהלך נשיאתו (בתיק האלם"ב).

דין והכרעה

4. העותר טען, שבבחישוב היחס בין שני המאסרים, המשיב לא פעל על פי הוראת סעיף 45 לחוק העונשין. זהו לשון הסעיף:

"...45"

(ב) מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר, ובית-המשפט שדן אותו לאחרונה לא הורה שרשא את עונשי המאסר, כולם או מקצתם, זהה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר.

עמוד 2

(ג) מי שנידון לשתי תקופות מאסר או יותר שאחת מהן חופפת בחלוקת את האחרת, אין עליו, לאחר שנסاء תקופת המאסר האחרת, אלא שארית תקופת המאסר האחרת שאינה חופפת".

5. כאמור, בגין הדין בעבירות הרכוש לא נכללה הוראה בעניין נשיאת המאסרם בהזאת אחר זה, וחלה הוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין, והמשיב לא חלק על כר, ואף הציג את חישוב תקופת המאסר, ואלה עיקריו:

א. בתיק האלם"ב נגזרו על העוטר 13 חודשים מיום 4.7.22. ביום 31.1.23 (בעת שהוטל עליו עונש של 19 חודשים בגין 321 ימים בתיק עבירות הרכוש), הוא השלים תקופת מאסר בת 211 ימים מעונשו בתיק האלם"ב, ונותרו לו עוד כ-6 חודשים לסיומו.

ב. לפי הוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין, ביום 31.1.23 החל העוטר לשאת בעונש המאסר בתיק הרכוש בחופף לעונש המאסר בתיק האלם"ב. ביום 3.8.23, כשייסים לשאת בעונש שנגזר אליו בתיק האלם"ב, תוותר לו רק יתרת המאסר בתיק הרכוש, שמועד סיוםה ביום 14.10.23.

עליה, שככל הקשור לקביעת תקופת המאסר הכלולת, לא נפל כל פגם.
עוד טען העוטר באשר בדרך קביעת מועד שחררו המנהלי.

6. הסדר השחרור המנהלי קבוע בסימן ט'1 לפకודת בית הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה"). סעיף 86ג(א) בסימן זה קובע כהוראת שעה הסדר שחרור מנהלי "מורחב" (תיקון 57 תשפ"ב-2021) ((הקו התحتי כאן ובמהמשך הוסף):

"עלתה תפוסת האסירים על תקן הכלילא, יורה הנציב שישוחררו טרם זمانם האסירים שייתרת המאסר עליהם ביום מתן ההוראה (בסימן זה - היום הקבוע) אינה עולה על יתרת המאסר המרבית הקבועה בטור ב' בחלוקת א' לתוספת הראשונה לקבוצת האסירים שעימה נמנים אותם אסירים לפי טור א' בחלוקת האמור, ולענין אסירים שניתנה לגבייהם החלטה על שחרור על-תנאי מאסר - שייתרת מאסרם ביום הקבוע אינה עולה על יתרת המאסר המרבית הקבועה בטור ג' באותו חלק לקבוצת האסירים שעימה הם נמנים".

7. הביטוי 'יתרת מאסר' מוגדר בסעיף 86א' לפקודה:

"תקופת המאסר שנונתרה לאסיר לשאת עד לשחררו בתום תקופת מאסרו המלאה או עד למועד שנקבע לשחררו המוקדם לפי החלטה על שחרור על-תנאי מאסר או לפי כל דין, והכל לפי התקופה הקצרה מביניהן";

עמדת המשיב, שהעוטר לא חלק עליה, היא, שייתרת המאסר' מחושבת מיום כניסה של העוטר למשמרות (קרי, ממעצמו ביום 26.11.21) ועד ליום שחררו המלא ביום 14.10.23, כך שכלל תקופת המאסר היא בת שנה, עשרה חודשים ועשרים ימים (שהם 20 חודשים ועשרים ימים).

8. בסעיפים 86ג' (ג) -(ד) לפקודה, נקבע הסדר המצוין (ולמעשה מחייב מהסדר המרחיב) את השחרור המנהלי למי שהורשע בעבירות שונות, ובו נון עבירות אלם"ב, זהה לשונו:

ג. על אף האמור בסעיף קטן (א), יתרת המאסר המרבית לעניין אותו סעיף קטן, לגבי אסיר שמתוךם לגבי תנאי

מהתנאים כמפורט להלן, תהיה יתרת המאסר הקבועה בטור ב' בחלק ג' לתוספת הראשונה לקבוצת האסירים שעימה נמינה אותו אסיר לפי טור א' בחלק האמור, ולענין אסיר כאמור שניתנה לגבי החלטה על שחרור על-תנאי מאסר - יתרת המאסר המרבית הקבועה בטור ג' באותו חלק לקבוצת האסירים שעימה הוא נמינה:

...

(3) הוא הורשע בעבירות כמפורט בפרט 1 או 2 לתוספת לחוק שחרור על-תנאי מאסר.

...

פרט 1 לחוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א-2001, מתייחס לעבירות אלימות שביצע האסיר כלפי בן משפחתו, לרבות כליאת שווה של בן משפחתו או עבירה אחרת שפגעה בחירותו או בשלות חייו של בן משפחתו, ולרבות עבירות של התעללות, הזנחה או נטישה של בן משפחתו". אין חולק, שהעוטר הורשע בעבירות איזומים על בת זוגו, הנכללת בפרט 1 כאמור, ועל כן, על פי הוראת סעיף 86ג(ג)(3) לפוקודה, מחריגת את העוטר מהוראות הטבלה המפורטת בחלק א' של התוספת הראשונה לפקודת בית הסוהר, והשחרור המנהלי שלו מתברר לפי הוראות הטבלה המפורטת בחלק ג' לתוספת (להלן: "הטבלה").

9. כאמור, יתרת המאסר של העוטר לעניין שחרור על תנאי היא בת 20 חודשים מאסר ו-20 ימים, והוא נכללת בשורה מס' 4 בטבלה, ולפיה מי שיתרת מאסרו היא בין 18 ל-24 חודשים מאסר, ולא אושר לו שחרור מוקדם, איזו ע"פ המופיע בטור ב' בטבלה יוכל לזכות בשחרור מנהלי בגין 5 שבועות. כך, המועד לשחרורו המנהלי המלא של העוטר הוא 5 שבועות (35 ימים) לפני מועד שחרורו המלא, קרי 9.9.23.

עליה, שאף בהביעת תקופת הקיצור בגין שחרור מנהלי לא נפל פגם.

10. העוטר טוען, שימושה תקופת המאסר בגין תיק האלם"ב, איזו בהמשך מאסרו (בגין עבירת הרכוש) אין לראותו עוד כאסיר אלם"ב, ויש לבחון את שחרורו המנהלי על פי ההסדר המורחב בחלק א' לתוספת.

בעניין זה סעיף 86ג(ד)(2) לפוקודה קובע בלשון מפורשת:

"(2) הורשע אסיר בעבירה המנויה בסעיף קטן (ג) ובעבירה נוספת, למעט עבירה כאמור בסעיף קטן (ב) - יהולו הוראות סעיף קטן (ג) לגבי כל תקופת מאסרו".

כאמור, עבירת אלם"ב היא עבירה המפורטת בסעיף (ג)(3), ועל כן הוראת סעיף (ג), חלה "לגבי כל תקופת מאסרו", כפי שפועל המשיב.

ראו: עת"א (חיפה) 58137-05-23 פלוני נ' שב"ס (19.6.23); עת"א (ヅרת) 16265-06-19 זוהר נ' שב"ס (2019), שאושר ללא נמקים ברע"ב 6050/19 זוהר נ' שב"ס (2020)).

11. טענתו الأخيرة של העוטר היא, שיש לשחררו לפי המועד הנקבע בטופס השהה כ"תאריך שחרור מנהלי", 2.9.23.

כאמור, מועד קיצור המאסר בגין שחרור מנהלי הקבוע בחוק לתקופת המאסר של העוטר כאסיר אלם"ב היה 5

עמוד 4

שבועות, ועל כן על פי חוק מועד שחרור המנהלי הוא 9.9.23. משזו הוראת החוק, רישום שונה בטופס שהיה אינו מקנה ואין יכול להקנות זכות. כפי שנפסק אר לאחרונה בעת"א (חיפה) 23-05-58137 ציון נ' שב"ס (10.7.23):

"לאסир אין זכות קנייה לשחרור מנהלי ולכן העותר מלכתחילה לא יוכל היה להסתמך על כך שיזכה לשחרור מנהלי. מטרת הסעיפים הנ"ל לפકודה הינה להקל על המשיב בכל הנוגע לTraposת האסירים בבתי הסוהר תוך ביצוע AMAZON בין Traposת האסירים בבתי הסוהר ובין האינטראס הציבורי בשחרור מי שחוורת מעשי אינה מונעת את שחרורי המנהלי (רע"ב 1049/15 [ניסים נזרי נ' שירות בתי הסוהר (2015)]).

12. סוף דבר, לא נפל פגם בקביעת מועד השחרור המנהלי של העותר, והעתירה נדחתת.

ניתן היום, ה' אב תשפ"ג, 23 יולי 2023, בהעדר הצדדים.